

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, පියා ඒ ඇත දනව්වේ සිට ධර්මය සහ රාජ්‍යය යන දෙකම ස්ථාපනය කිරීම උදෙසා පැමිණ සිටී. දේවතා ධර්මය තිබෙනා කළ එය දේවතාවන්ගේ රාජ්‍යයයි. ඒ කාලයේ දී වෙන කිසිම ධර්මයක් හෝ රාජ්‍යයක් ඇත්තේ නැහැ.

ප්‍රශ්නය: ස්වර්ණමය යුගයේදී, සෑම කෙනෙක්ම පුණ්‍යවත් ජීවයක්. එහි පාපකාරී ජීව ඇත්තේ නැහැ. එහි සලකුණ කුමක්ද?

පිළිතුර: එහිදී, ඔහු හෝ ඇයගේ ක්‍රියාවන් සඳහා කිසිම කෙනෙක් අසනිපයන්හි ස්වරූපයෙන් විඳවන්නේ නැහැ. අසනිප ආදියෙන් ඔප්පු වන්නේ, ජීව විඳවීමේ ස්වරූපයෙන් තම පාප (කර්ම) ලෙස දඩුවම් විඳිනා බවයි. එය හඳුන්වන්නේ අතීතයේ කර්ම බන්ධන ලෙසයි.

ප්‍රශ්නය: දුර දර්ශී දරුවන්ට පමණක් වටහාගත හැකි වූ පියාගේ සංඥා මොනවාද?

පිළිතුර: පියාගේ සංඥා තමයි: දරුවනි, මෙහි අසුන්ගෙන සිටිනා අතරම ඔබගේ බුද්ධියෙහි සම්බන්ධය මගින් පියාගේ ස්මරණය පිළිබඳ වූ තරගයක් පවත්වන්න. ඔබ ආදරයෙන් ඔහුව සිහිපත් කළහොත්, ඔබ පියාගේ ගෙල වටා වූ මාලයක් බවට පත් වනු ඇත. ඔබගේ සෙනෙහසේ කඳුළු කැට මල්මාලාවට එක්වනු ඇත.

ගීතය: අවසානයේ අප බලා සිටි දිනය පැමිණ ඇත...

මිමි ශාන්ති. දරුවන්ට ගීතය ඇසුණු අතර එහි අර්ථයත් වැටහුණා. භාරතය ඉතාමත් විශාලයි. මුළු භාරතයටම මෙය උගන්වන්නට නොහැකියි. මෙය අධ්‍යාපනයකි. පාසල් නොකඩවාම විවෘත වෙනවා. මෙය අසීමිත වූ පියාගේ විශ්ව විද්‍යාලයයි. එය හඳුන්වන්නේ පාණ්ඩව ආණ්ඩුව ලෙසයි. අධිකාරීත්වය තමයි ආණ්ඩුව ලෙස හැඳින්වෙන්නේ. අධිකාරීත්වය දැන් ස්ථාපනය වෙමින් තිබෙනා බව දරුවන් දන්නවා. ආගම සහ අධිකාරීත්වය එකතු වූ විට, එය ධාර්මික දේශපාලනය (religio-political) බවට පත් වෙනවා. දේවතා ධර්මයන් දැන් ස්ථාපනය වෙමින් තිබෙනවා. වෙන කිසිම ආගමක් විසින් රාජ්‍යයක් ස්ථාපනය කරන්නේ නැහැ. ඔවුන් කරන්නේ ආගමක් ස්ථාපනය කිරීම පමණයි. බාබා කියනවා: මා ආදි සනාතන දේවී දේවතා ධර්මය සහ රාජ්‍යය ස්ථාපනය කරනවා. මේ නිසා තමයි එය ධාර්මික දේශපාලනය ලෙස හැඳින්වෙන්නේ. දරුවන් ඉතාමත් දුරදර්ශී බුද්ධියක් ඇති දරුවන් බවට පත් විය යුතුයි. පියා ඒ ඇත දනව්වේ සිට පැමිණ සිටිනවා. ඇත්තෙන්ම සෑම ජීවයක්ම පැමිණෙන්නේ ඒ ඇත දනව්වේ සිටයි. අලුත් ධර්මයක් ස්ථාපනය කිරීමට පැමිණෙන අයගේ ජීව පැමිණෙන්නේත් ඒ ඇත දනව්වේ සිටයි. ඔවුන් ආගමික නායකයන් වන අතර මොහුව හැඳින්වෙන්නේ ආගමක් සහ අධිකාරීත්වයක් ද ස්ථාපනය කරනා තැනැත්තා ලෙසයි. භාරතයේ මෙම අධිකාරීත්වය තිබුණා. අධිරාජ්‍යයා සහ අධිරාජ්‍යයා එහි සිටියා. ශ්‍රී නාරායන් අධිරාජ්‍යයා වූ අතර ලක්ෂ්මි අධිරාජ්‍යයා වූවා. දරුවන්, දැන්, අප ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරනවා කියා කියනවා වෙන්නට පුළුවන්. භාරතයේ මිනිසුන් වන අප සෑම කෙනෙක්ම බාබාට මෙසේ කන්නලව් කරමින් සිටියා: මෙහි පැමිණ මේ පැරණි ලෝකය වෙනස් කර සතුටින් පිරි ලෝකය නිර්මාණය කරන්න. පැරණි නිවසකත් අලුත් නිවසකත් වෙනසක් තිබෙනවා. ඔබ තම බුද්ධිය තුළ තබා ගන්නේ නව නිවස පමණයි. මේ දිනවල, ඔවුන් විලාසිතාවන්ගෙන් පිරි නිවෙස් තනනවා. ඔවුන් නොකඩවාම මෙසේ සිතනවා: අප අහවල් අහවල් ආකාරයේ නිවසක් තැනිය යුතුයි. අප අපගේ ධර්මය සහ රාජ්‍යය ස්ථාපනය කරනා බව ඔබ දන්නවා. දිව්‍ය ලෝකයේදී, අප දියමන්ති හා මිණිමුතු ඔබ්බවන ලද මාලිගා තනනවා. ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ ක්‍රිස්තු ධර්මය ස්ථාපනය කිරීමට පැමිණි බව අනෙක් ආගම් වල මිනිස්සු දන්නේ නැහැ. ඒ කාලයේ දී ඔවුන් මෙය වටහා ගන්නේ නැහැ. වර්ධනය සිදු වන විට තමයි ඔවුන් එය ක්‍රිස්තු ධර්මය ලෙස හඳුන්වන්නේ. ඒ කාලයේ දී මුස්ලිම් හෝ වෙනත් කිසිදු ආගමක ලකුණක්වත් දක්නට නැහැ. ඔබගේ සලකුණු ආරම්භයේ සිට මේ දක්වාම පෙනෙන්නට තිබෙනවා. ලක්ෂ්මි හා නාරායන්ගේ පිළිම තිබෙනවා. ස්වර්ණමය යුගයේ ඔවුන්ගේ රාජ්‍යය වූ බව ඔබත් දන්නවා. එහිදී, අතීතයේ තිබුණේ කාගේ රාජ්‍යයද, අනාගතයේදී ඇතිවන්නට යන්නේ කාගේ රාජ්‍යයද යන දැනුම ඔබ තුළ ඇත්තේ නැහැ. ඒ කාලයේ දී ඔබ දන්නේ වර්තමානය ගැන පමණයි. ඔබ දැන් අතීතය, වර්තමානය සහ අනාගතය ගැන දන්නවා. පළමුවෙන්ම අපගේ ධර්මය තිබුණු අතර පසුව අනෙක් ආගම් ද පැමිණියා. සංගම යුගයේ දී පමණයි පියා මෙහි පැමිණ මෙසේ ඉඳගෙන විස්තර කර දෙන්නේ. ඔබ දැන් ත්‍රිකාල් දර්ශී තත්ත්වයට පත් ව තිබෙනවා. ස්වර්ණමය යුගයේදී ඔබ ත්‍රිකාල් දර්ශී වන්නේ නැහැ. එහිදී, ඔබ නොකඩවාම ඔබගේ රාජ්‍යය පාලනය ගෙන යනවා. වෙන කිසිම ආගමක සලකුණක්වත් දක්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. ඔබ දැඩි සතුටින් යුතුව දිගින් දිගටම පාලනය ගෙන යනවා. ඔබ දැන් මුළු වක්‍රයම ගැන දන්නවා. ඇත්තෙන්ම මෙහි දේවතා ධර්මය තිබුණු බව මිනිස්සු දන්නවා. නමුත් එය ස්ථාපනය වූයේ කෙසේද කොතරම් කාලයක් එය පැවතුණේ ද යන්න ගැන ඔවුන් දන්නේ නැහැ. ඔබ මෙය දන්නවා. ඔබ මෙතරම් උපත් ප්‍රමාණයක් ස්වර්ණමය යුගයේ පාලනය ගෙන ගියා. පසුව ඊදි යුගයේදී ඔබ මේ තරම් ප්‍රමාණයක් උපත් ලබාගෙන තිබෙනවා. ඔවුනුත් මේ ගැන දැනගත යුතුයි. ඒ අසීමිත වූ පියා ඇත්තෙන්ම අපට උගන්වන බව දරුවන් දන්නවා. ක්‍රිස්තියානි උපන් ගණනාවක අවසන් උපතේ අවසානය මෙය බව ඔබ දන්නවා. මා පැමිණ ඔහු තුළට ඇතුළු වී සිටිනවා. ඔහු අනිවාර්යයෙන්ම බ්‍රහ්මා ලෙස නම් විය යුතුයි. බ්‍රහ්මා විෂ්ණු බවට පත් වන අතර, විෂ්ණු බ්‍රහ්මා බවට පත් වෙනවා. මේ ත්‍රිමූර්තිය පිළිබඳ වූ දැනුම ඉතාමත් සරළයි. මේ අගරීරික වූ ශිව පියාණන්, ඒ වගේම මෙය තමයි ඔබ ඔහුගෙන් ලබන්නා වූ උරුමයයි. ඒ අගරීරික තැනැත්තාගෙන් ඔබ උරුමය ලබන්නට ඇත්තේ කෙසේද? ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන්, ඔබ බ්‍රහ්මීන් තත්ත්වයේ සිට දේවත්වයට පත්වෙනවා. පසුව, උපත් 84කින් පසු, එම දේවතාවන්ම නැවත බ්‍රහ්මීන්වරුන් බවට පත්වෙනවා. ඔබ මෙම වක්‍රය බුද්ධිය තුළ රඳවා ගත යුතුයි. අප බ්‍රහ්මීන්වරුන්, බ්‍රහ්මාගේ දරුවන්, ඒ වගේම අප රුද්‍රා (ශිව) ගේ දරුවන් වෙනවා. ජීව වන අප අගරීරික වූ දරුවන්. අප පියාට

සිහිපත් කරනවා. මේ පින්තූර යොදාගෙන ඉතාමත් පහසුවෙන් විස්තර කර දෙන්නට පුළුවන්. ඔබ තපස්සා කරනා අතර පසුව අප ස්වර්ණමය යුගය වෙත යනවා. අප මනුෂ්‍ය තත්ත්වයෙන් දේවත්වයට පත් වන බව ඔබගේ බුද්ධිය තුළ තිබිය යුතුයි. පසුව අප දේවතා ධර්මයේ අධිරාජ්‍යයන් බවට පත්වෙනවා. ඔබගේ පාප ඉවත් වී යන්නේ යෝගා මගින්ම පමණයි. දැනුණු ඔබ නොකඩවාම පාපයෙහි යොදුණහොත්, ඔබ කවුරු වෙයිද? වන්දනා ගමනක යෙදෙන විට, ඔබ පව් කරන්නෙ නැහැ. ඔබ අනිවාර්යයෙන්ම පාරිශුද්ධත්වය රකිනවා. ඒ වගේම තමා දේවතාවන් වෙතට යන බවත් ඔබ විශ්වාස කරනවා. මිනිස්සු පන්සල් යාමට පෙරත් හොඳින් ස්නානය කරගෙන තමයි යන්නේ. ඔවුන් එසේ ස්නානය කරන්නේ ඇයි? පළමුවෙන්ම, ඔවුන් පාපයෙහි ගැලෙනා නිසයි. දෙවනුව, ඔවුන් වැසිකිළියට යන නිසයි. එමනිසා, ඔවුන් පිරිසිදු වී පසුව, දේවතාවන් දක බලා ගැනීමට යනවා. වන්දනා ගමනක දී ඔවුන් කිසිම විටෙක අපිරිසිදු වන්නේ නැහැ. ඔවුන් පාරිශුද්ධත්වය රකිනා අතර ස්ථාන හතරක් වන්දනා කර ගැනීමට යනවා. එමනිසා, පාරිශුද්ධත්වය තමයි ප්‍රධානම දෙය. දේවතාවනුත් අපිරිසිදු වුවා නම්, එහි තිබෙන වෙනස කුමක්ද? දේවතාවන් පිවිතුරුයි. අප අපිරිසිදුයි. බාබා, බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන් අපට ලබාගෙන තිබෙනා බව ඔබ දන්නවා. ඇත්තෙන්ම, ජීව වන ඔබ සියල්ලන්ම මගේ දරුවන්, නමුත් මා ඔබට උගන්වන්නේ කෙසේද? මා ඔබට රාජයෝගා උගන්වන්නේ කෙසේද? සුමිහිරි වූ දරුවන් වන ඔබට මා, දිව්‍ය ලෝකයේ පාලකයන් බවට පත් කරන්නේ කෙසේද? බාබා නව ලෝකය ස්ථාපනය කරනා බව ඔබ දන්නවා. එමනිසා, දෙවියන් අනිවාර්යයෙන්ම දරුවන්ට ඒ සඳහා සුදුස්සන් බවට පත් කොට ඔවුන්ට උරුමයක් දෙනු ඇත. ඔහු ඔබට සුදුස්සන් බවට පත් කරන්නේ කවදාද? සංගම් යුගයේදීයි. පියා කියනවා: මා එන්නේ සංගම් යුගයේදීයි. මේ අතර මැද එන බ්‍රහ්මීන් ධර්මය වෙනස් දෙයක්. කළ යුගයේ තිබෙන්නේ ශුද්ධ ධර්මයයි. ස්වර්ණමය යුගයේ තිබෙන්නේ දේවතා ධර්මයයි. බ්‍රහ්මීන් ධර්මය මෙයයි. ඔබ අයත් වන්නේ බ්‍රහ්මීන් ධර්මයටයි. සංගම් යුගය ඉතාමත් කෙටි වූවකි. ඔබ දැන් මුළු චක්‍රයම ගැන දන්නවා. ඔබ දුරදර්ෂී දරුවන් බවට පත්ව සිටිනවා. මේ බාබාගේ රථය බව ඔබ දන්නවා. මෙය නන්දිගන් (එළඳෙන) ලෙසත් හැඳින්වෙනවා. ඔහු දවස පුරාම එළඳෙන පිට යන්නේ නැහැ. ජීවයක් ශරීරය තුළ දවස පුරාම වෙසෙනවා. ඔහු වෙන් වුවහොත්, ශරීරයත් පවතින්නේ නැහැ. බාබාට තමාට කැමති කැමති අයුරින් ඇවිත් යන්න පුළුවන්. මන්ද, ඔහුගේ ජීවය ඔහුගේම වන නිසයි. ඔහු කියනවා: මා නිරන්තරයෙන්ම මොහු තුළට වී ඉන්නේ නැහැ. මට එක් ක්ෂණයකින් පැමිණ යන්න පුළුවන්. මා තරම් වේගවත් වූ රොකට් එකක් වෙන් වෙන කිසිම කෙනෙක්ට බැහැ. මේ කාලයේ, මිනිස්සු බොහෝ රොකට් වර්ග හා ගුවන් යානා හඳුන්වා දී තිබෙනවා. කොහොම නමුත්, වේගවත්ම වන්නේ ජීවයයි. ඔබ පියාව සිහි කරනවා. එවිට ඔහු එනවා. ජීවයක්. තම කර්ම අනුව ලන්ඩනයේ උපත ලදහොත්, ඔහු ක්ෂණයකින් එහි තිබෙනා මව් ගර්භාෂයකට ගොස් ඇතුළු වෙනවා. ඉතින්, වේගයෙන්ම යන්නේ ජීවයයි. දැන්, ජීවයන්ට නිවස වෙත යන්නට බැහැ. මන්ද ඔවුන් තුළ දැන් එම ශක්තිය ඇත්තේ නැහැ. ඔවුන් දුර්වල වෙලා. ඔවුන්ට පියාසර කළ නොහැකියි. ජීවය මත විශාල පාප බරක් තිබෙනවා. මේ බර තිබෙන්නේ ශරීරයේ නම්, එය ගින්නේදී පිරිසිදු කර දමිය හැකියි. නමුත්, මැලියම් බැඳී තිබෙන්නේ ජීවය තුළයි. ඉතින් ජීවය තමයි තම කර්ම බන්ධන ගෙන යන්නේ. මේ නිසා තමයි එය ඔහුගේ අතිත කර්ම ගෙවීමක් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ. ජීවය තමා විසින්ම තම සංස්කාර ගෙන යනවා. සමහරු උපතින්ම අංග විකල්පයි. ඉතින් ඔවුන්ට කියන්නේ ඔවුන්ගේ අතිත උපත් වලදී ඔවුන් එවැනි ක්‍රියා කර ඇති බවයි. විදවීම මගින් ගෙවා දමිය යුතු උපත් ගණනාවක ක්‍රියා බොහොමයක් තිබෙනවා. ස්වර්ණමය යුගයේ ඉන්නේ පුණ්‍යවත් ජීව පමණයි. එහිදී මෙවන් දේ ඇත්තේ නැහැ. එහිදී, සෑම කෙනෙක්ම පාපකාරී ජීවයි. සත්‍යාසිත්ව අංශබාගය සැදුණහොත්, එය ඔවුන්ගේ කර්ම යැයි කියන්නට පුළුවන්. ඔහෝ, නමුත්, උත්තම ජීවයක් ලෙස හැඳින්වෙන ශ්‍රී ශ්‍රී 108 ජගත් ගුරුට පවා එවන් අසනීප සැදෙන්නේ ඇයි? එය ඔහුගේ කර්මය බව කියන්නට පුළුවන්. දේවතාවන් ගැන මෙසේ කියන්නේ නැහැ. ගුරු කෙනෙක් මිය ගිය විට, ඔහුගේ අනුගාමිකයන්ට ඇත්තෙන්ම දුක සිතෙනවා. තම පියාණන්ට බොහෝ ආදරය කරනා නිසා, ඔහු මිය ගියහොත් මිනිස්සු අඬනවා. භාර්යාවක් තම ස්වාමි පුරුෂයාට බොහෝ සෙයින් අදරය කරනවා. ඉතින් ඔහු මිය ගියහොත් ඇය වැළපෙනවා. ස්වාමි පුරුෂයා ඇයට දුක් දුන්නේ නම්, ඇය වැළපෙන්නේ නැහැ. බැඳීමක් නොමැති නම්, එය දෛවය බව ඇය වටහා ගන්නවා. ඔබ පියාට බොහෝ සෙයින් ආදරය කරනවා. අවසානයේ බාබාත් යන්නට යනවා. ඔබ මෙසේ කියයි: අපට මෙතරම් සතුටක් ලබා දුන් බාබා යන්නට ගොසින්. අවසානයේ දී බොහෝ දෙනා මහ ඉතිරි වෙනවා. ඔබ බාබාට බොහෝ ආදරය කරනවා. බාබා යන්නට යන අතර ඔබ කියනවා 'බාබා අපට රාජ්‍යය ලබා දීමෙන් පසු යන්නට ගියා.' එහිදී ඔබ සලකන්නේ සෙනෙහසේ කඳුළු මිස, දුකින් පිරි කඳුළු නොවේ. මෙහිදීත්, බොහෝ කාලයකට පසු දරුවන් පැමිණ පියාව හමුවනවා. ඉතින් ඔවුන්ගේ දෑස් වලින් සෙනෙහසේ කඳුළු වැගිරෙනවා. ඒ සෙනෙහසේ කඳුළු පසුව මාලාවේ මුතු ඇට බවට පත් වෙනවා. අපගේ උත්සාහය බාබාගේ ගෙල වටා බැඳී මාලය බවට පත් වීමයි. මේ නිසා තමයි අප දිගින් දිගටම බාබා සිහිපත් කරන්නේ. බාබාගේ අණ තමයි: නොකඩවාම ස්මරණය නම් වූ වන්දනා ගමනෙහි යෙදෙන්න. තරගයක් තිබෙනා විට ඔවුන් දිණුම් කණුවක් තබා එය අල්ලා එන්න කියනවා. මෙය සිදුවන්නේ අනුපිළිවෙලක් ඇතිවයි. මෙහිදීත් වැඩියෙන් බාබා සිහි කරමින් පළමුවෙන්ම ඉදිරියට යන අය පළමුවෙන්ම දිව්‍ය ලෝකයට ගොස් රාජ්‍යය පාලනය කරනවා. ජීව වන ඔබ සෑම කෙනෙක්ම ඔබගේ බුද්ධියේ යෝගාවෙන් තරගයෙහි යෙදෙනවා. ඔබ මෙහි අසුන්ගෙන සිටියත් එහි තරගයක් පවත්වනවා. අප ශිව බාබාගේ දරුවන්. බාබා අපට සංඥාවක් දෙනවා: මා සිහිපත් කරන්න. දුරදර්ශී වන්න. ඔබ මෙහි පැමිණ සිටින්නේ ඒ ඇත දැනවිවේ සිටයි. මේ විදේශ දේශය දැන් විනාශ වීමටයි තිබෙන්නේ. මේ කාලයේ ඔබ ඉන්නේ රාවණ්ගේ දේශයේයි. මෙය රාවණ්ගේ දේශයයි. පසුව ඔබ අසීමිත වූ පියාගේ දේශය වෙත යනු ඇත. එහි තිබෙන්නේ රාමාගේ රාජ්‍යයයි. පියා විසින් රාමාගේ දේශය ස්ථාපනය කරනු ලබනවා. පසුව, ඉන් බාගයකදී, නාටකයේ දෙවොපගතව රාවණ්ගේ දේශය

සටහන් වී තිබෙනවා. මේ සෑම දෙයක්ම ගැන දන්නේ දරුවන් වන ඔබ පමණයි. මේ නිසා තමයි ඔබ ඔවුන්ගෙන් ප්‍රශ්න අහන්නේ. කොහොම නමුත්, කිසිම කෙනෙකුට ඒවාට පිළිතුරු දීමට හැකි නොවනු ඇත. ජීවයන්ගේ පියා දෙවියන්, පියා යනුවෙන් ඔවුන් පවසන්නේ ඒක හොඳයි. ඒත් ඔහුගෙන් ඔබ ලද යුතු වන උරුමය කුමක්ද? මෙය අපිරිසිදු ලෝකයක් නිර්මාණය කළේ නැහැ. ඔහුම කෙනෙකුට විස්තර කර දීම ඉතාමත් පහසු දෙයක්. ඔබ පින්තූර පෙන්විය යුතුයි. ත්‍රිමූර්ති පින්තූරය ඉතාමත් හොඳයි. වෙන කිසිම තැනක ත්‍රිමූර්ති ශිවාගේ එවන් වූ නිවැරදි පින්තූරයක් නැහැ. ඔවුන් රූවුලක්ද සහිතව බ්‍රහ්මාව පෙන්වනුම් කරනවා. විෂ්ණු හෝ ශංකර්ව එසේ රූවුලකින් යුතුව පෙන්වනුම් කරන්නේ නැහැ. මන්ද ඔවුන් ඔවුන්ට සලකන්නේ දේවතාවන් ලෙස වන නිසයි. බ්‍රහ්මා, ප්‍රජාපති ජනයාගේ පියායි. සමහරු එක් අයුරකින් තවත් සමහරු තවත් අයුරකින් ඔහුට පෙන්වනුම් කර තිබෙනවා. දරුවන්ගේ බුද්ධිය තුළ දැන් මේ සෑම දෙයක්ම තිබෙනවා. වෙන කිසිම කෙනෙකුගේ බුද්ධියට මෙම කරුණු ඇතුළු වන්නේ නැහැ. ඔවුන්ට හරියට පිස්සු හැඳිලා වැනියි. ඔවුන් රාවණගේ පඬයෙක් සාදා එය පුළුස්සන්නේ ඇයි? ඔවුන් කිසිම දෙයක් දන්නේ නැහැ. ඔහු පැමිණියේ කවදාද? සදාකාලිකවම අප ඔහුගේ පඬයෙකු සාදා පිළිස්සුවා යැයි ඔවුන් කියනවා. කල්ප බාගයක් පුරාම ඔහු ඔබගේ හතරෙක් වූ බව ඔබට වැටහෙනවා. ලොව නොයෙකුත් වැරදි තිබෙනවා. යමක් විස්තර කර දුන් ඔහුම කෙනෙකුගේ නමක් ඔවුන් තබාගෙන ඉන්නවා. සමහරු තමන්ට මහාවීර් යන නම තබා ගන්නා. ඔවුන් හනුමාන් (වදුරා) ව මහාවීර් ලෙස පෙන්වනුම් කර තිබෙනවා. ඔවුන් ආදි දේව මහාවීර් ලෙස නම් තබා ඇත්තේ මන්ද? මහාවීර, මහාවීරණී (ස්ත්‍රී මහාවීර) සහ දරුවන් වන ඔබ කෝවිලෙහි අසුන්ගෙන සිටිනා අයුරු පෙන්වනුම් කර තිබෙනවා. මායා පරාජය කළ වූවන් වන්නේ ඔවුන්ය. මේ නිසා තමයි ඔවුන් මහාවීරයන් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ. වාසනාවට ඔබත් ඔබගේම තැනට පැමිණ සිටිනවා. එය ඔබගේ සිහිවටනයයි. මේ නිසා තමයි බාබා කියන්නේ: මෙම ස්ථානය සජීවී දිල්වාලා පන්සල ලෙස නම් කරන්න. එය අජීවී දිල්වාලා පන්සලයි. ඒත් ඔබ අනිවාර්යයෙන්ම ඔවුන් සජීවී ස්ථානයට පැමිණ වටහා ගන්නා තුරු පින්තූර දැක්විය යුතුයි. ඔබට ඉතාමත් හොඳින් දිල්වාලා පන්සලෙහි රහස් විස්තර කර දිය හැකියි. ඔබ මෙය ඉගෙන ගත් නිසා තමයි හක්ති මාර්ගයේ මෙම සිහිවටන තැනි තිබෙන්නේ. ඔබගේ රාජ්‍යය ස්ථාපනය කිරීමට සෑහෙන උත්සාහයක් අවශ්‍ය වෙනවා. ඔබ අපහාසත් විදිය යුතුයි. මන්ද ඔබ කලන්ගිධාරී (නිග්‍රහවට ලක් ව පසුව ඒ අපකීර්තිය ලත් ක්‍රිස්ණාගේ ස්වරූපය) බවට පත්ව සිටිනවා. ඔබ සෑම කෙනෙක්ම දැන් අපහාස විඳිනවා. වඩාත්ම අපහාසයට ලක්ව තිබෙන්නේ මමයි. ඔවුන් ප්‍රජාපති බ්‍රහ්මාවට පවා අපහාස කරනවා. නෑ හිතමිතුරන් සෑම කෙනෙක්ම කනස්සල්ලට පත් වෙනවා. ඔවුන් විෂ්ණු හෝ ශංකර්ව නිග්‍රහ කරන්නේ නැහැ. පියා කියනවා: මම අපහාස විඳිනවා. ඔබ මගේ දරුවන් බවට පත්ව සිටිනවා. ඉතින් ඔබත් ඉන් කොටසක් විඳිය යුතුයි. කෙසේ වෙතත්, මොහු සිටියේ තමාගේ ව්‍යාපාර වල යෙදෙමින් එහිදී කිසිම අපහාසයක් විඳිය යුතු වුවේ නැහැ. වඩාත්ම අපහාසයට ලක්ව ඇති තැනැත්තා මමයි. මිනිසුන්ට තම ධර්මය හා කර්මය අමතක වී ගොස් තිබෙනවා. බාබා ඔබට බොහෝ සෙයින් විස්තර කර දෙනවා. අවවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෙසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට තමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. දුර දර්ශී වන්න. ස්මරණය නම් වූ වන්දනා ගමනෙහි යෙදී ඔබගේ සියලු පාප ඉවත් කර දමන්න. වන්දනා ගමනෙහි යෙදී සිටිනා අතර කිසිමාකාරයක පාපක්‍රියාවක් කරන්න එපා.
2. මහාවීර් කෙනෙක් බවට පත්ව මායා පරාජය කර දමන්න. නිග්‍රහ වලට බිය වන්න එපා. කලන්ගිධාරී තත්ත්වයට පත් වන්න.

වරදාහය : ඔබ ඔබේ වචන වලින් සහ ක්‍රියා වලින් සාර්ථකත්වයේ ප්‍රතිමූර්තියක් බවට පත් වන්නේ සිතිවිලි නැමති බිජය තුළින්ය. ඔබේ බුද්ධිය තුළින් එන සිතිවිලි බිජ වන අතර වචන සහ ක්‍රියා එම බිජ වල ප්‍රසාරණයයි. ඔබ ඒ බිජ වන සිතිවිලි ත්‍රිකාල් දර්මී තත්ත්වයේ සිට පරීක්ෂා කර බලවත් කර ගත් විට ඔබට වචන සහ ක්‍රියා වලින් නිරායාසයෙන්ම පහසු සාර්ථකත්වයක් අත්විඳිය හැකිය. එසේ බිජ බලවත් නොවූණහොත් සාර්ථක වීමේ බලය වචන වලට සහ ක්‍රියා වලට නොලැබේ. ඔබ නියතයෙන්ම සජීවී ලෙසම සාර්ථකත්වයේ ප්‍රතිමූර්ති වූ නිසයි අනිත් ජීවත්ම සන්නාවන් ඔබේ අජීවී ප්‍රතිමා තුළින් සාර්ථකත්වය ලබන්නේ.

පාඨය : යෝගා ගින්දරින් අපනයන් පිළිස්සූ විට ඔබේ බුද්ධිය පිරිසිදු බවට පත් වේ.

*** මිම ශාන්ති ***